

Akademické čtení a psaní

FAVMPa080

FAV JS 2024

18. 3. 2024

TOP TEXT

BOTTOM TEXT

make

Zkrácení a pročištění problematického odstavce

- Pokusíme se uchopit koncept žánru jako vyvíjející se, proměnlivé kategorizace v určitém prostoru, intersubjektivním, objektivním i mentálním, v prostoru míněném doslovně i v „prostoru“ jako metaforickém modelu žánru a jeho recepce; předestřít několik náběhů k žánrovým modelům, které by stály za rozpracování. Že trvalá práce na precizaci funkčního a v oblasti filmu živého pojmu „žánr“ (v literární teorii naopak můžeme vysledovat tendence k umrtvení žánru - srov.například Blanchot) není nepotřebná, ukazuje třeba přehled „žánrů“ na IMD [sic!], kde se vedle sebe ocitají dokumentární a krátký film, krimi, dětský film, horor a další druhy, typy, žánry, „submédiá“ bez ohledu na kritéria, natož reflexi žánru jako takového.

- **Co tento krátký úryvek vlastně chce říct? Shrňte jej vlastními slovy.**
- **Bez čeho by se tento odstavec jistě obešel?**
- **Co naopak musíme zachovat, abychom porozuměli autorovým záměrům?**

Vaše návrhy I.

- **Varianta 1: Jdete autorovi naproti**

- Pokusíme se uchopit koncept žánru jako neustále se vyvíjející, proměnlivé kategorizace v rámci určitého prostoru. Tento prostor může být intersubjektivní, objektivní i mentální. Dále nastíníme několik potenciálních žánrů, které by stály za rozpracování. Přehled žánrů na IMDb ukazuje, že snahy o přesné definování pojmu „žánr“ je zbytečné. Můžeme zde vedle sebe vidět filmy různých typů bez jakékoli reflexe žánru. **(Ben)**
- Pokusíme se vysvětlit, že každý „žánr“ ve skutečnosti představuje velmi proměnlivou kategorii, jejíž význam se mění v závislosti na pozici, ze které ji nahlížíme. Následující řádky odhalí, že žánry nejsou pouze soubory objektivně přijímaných vzorců, ale lze je definovat i z hlediska subjektivní zkušenosti, divácké recepce nebo časoprostorového vymezení. Zatímco literární teorie se v poslední době snažila „žánrů“ zcela zbavit, v oblasti audiovize se jedná o důležitou kategorii, která si zaslouží šikovnější vysvětlení a výstižnější definici. Na populární internetové databázi IMDB lze například nalézt kategorie, které ne vždy naplňují tradiční představu „žánru“ a skutečně vycházejí z uplatněných příběhových motivů (krimi, horor). Často jsou definovány spíše podle délky díla (krátký film) nebo publika, na nějž daný film cílí (dětský film). Jednoduše řečeno, žánr dnes neoznačuje pouze opakovaně se navracující příběhy se snadno rozpoznatelnými motivy (akční film, komedie aj.), ale i nejrůznější audiovizuální formy a média (dokumentární film, experimentální film apod.). **(Libor)**

Vaše návrhy II.

- **Varianta II. Text zkracujete a hledáte klíčové argumentační body (vč. příkladů)**
- Žánr je flexibilní a proměnlivý koncept, který se různě chápe a vyvíjí se. Že trvalá práce na precizaci funkčního a v oblasti filmu živého pojmu „žánr“ je potřeba, ukazuje například přehled „žánrů“ na filmové databázi IMDb, kde se různé žánry mísí a najdeme tak vedle sebe dokumentární a krátký film, krimi, dětský film, horor a další druhy, typy, žánry, „submédiá“ bez ohledu na kritéria žánru jako takového. (Vojta)
- Na koncept žánru se pokusím nahlédnout z vícero metodologických perspektiv, abych mohl reflektovat jeho proměnlivou povahu, pročť navrhnu i několik možných žánrových modelů. Stačí krátce zabrousit na IMDb a zjistit, že pod nálepkou „žánr“ jsou vedle sebe postaveny tak rozporuplné kategorie jako krátký, dokumentární nebo hororový film, abychom si uvědomili nutnost funkčnějšího a přesnějšího vymezení tohoto pojmu. (Michael)
- Pôjde o uchopenie a recepciu žánru ako konceptu premenlivého a neustále sa rozvíjajúceho. Žáner v súčasnosti nemožno vnímať ako jednotný pojem, čo dokazuje aj filmová online databáza IMDb, v ktorej sa so žánrami, akými sú napr. krimi či horor prelínajú typy filmov, ako je dokumentárny, krátky či detský film. (Romana)

Vaše návrhy III.

- **Varianta III. Reznice**
- Na koncept žánru se pokusíme dívat jako na koncept, který se vyvíjí a proměňuje se v určitém prostoru, který může být. Prostor může být subjektivní i objektivní, stejně jako ho můžeme vnímat doslovně i v metaforicky [pozn. část s metaforou jsem moc nepochopil]. Dále se pokusíme načrtnout několik náběhů k žánrovým modelům. Nicméně to, že vymezování pojmu „žánr“ není potřebné, ukazuje třeba přehled „žánrů“ na IMDb, kde vedle sebe koexistují dokumentární a krátký film, krimi, dětský film, horor a další druhy, typy, žánry, „submédiá,“ které jsou vedle sebe postaveny bez jakýchkoli kritérií. (Jirka)
- Pokusím se předestřít koncept filmového žánru jako proměnlivé a vyvíjející se kategorie, která se bude opírat především o recepční hledisko. Pokud se podíváme například na oblíbené databáze, které s žánry pracují, zjistíme, že je takové rozpracování zapotřebí. (Já)

Slovníčky synonym

- Vybírali jste opravdu taková slova, která potřebujete pro svůj chystaný výzkumný projekt?
- Jak složité pro vás bylo dopátrat se synonym?
- Pro které slovo se nejhůře hledaly alternativy a proč?
- Zařadili jste do svých seznamů i ta slova, která lze použít pouze za určitých podmínek?
- Naučili jste se nějaká slova, případně objevili pozapomenutá slova a termíny?

Vaše slovníčky a jejich překryvy (?)

- Schéma
  - vzorec, model, způsob, metoda (Michael)
  - náčrt, osnova (Vojta)
  - vzorec, šablona (Libor)
- Děj / Vyprávění
  - Vyprávění – narace, narativ, vývoj, příběh, děj (Michael)
  - Děj – příběh, narativ (Jirka)
- Postava – doplňte
  - figura, jedinec, muž/žena, bytost, hrdina/hrdinka

Hvězda	Star	Slavná osobnost	Celebrita	Ikona	Diva	
Film	Dílo	Titul	Snímek	Položka ve filmografii		
Herec	Performer	Účinkující	Umělec	Tvůrce		
Kostým	Šaty	Oděv	Ošacení	Oblečení	Toaleta	Róba
Hrát	Ztvárnit	Ztělesnit	Natočit	Vytvořit	Zosobnit	
Realizace	Natočení	Výroba	Uskutečnění	Vytvoření	Produkce	

Uvažování nad strukturou...

- Je pro vás náročnější psát metodologickou nebo kontextuální pasáž? A proč?
  - Kontextová část se může zdát jako snazší, ale nezapomínejte, že některé typy dat fungují pouze v určitém a přesně vymezeném kontextu! Není našim cílem představit co nejširší historické zázemí projektu, ale vybrat jen takové údaje, které jsou pro prezentaci poznatků nezbytné => viz etymologie slova – kontext je to, co jde s textem, musí tedy existovat vzájemná spojitost.
- Které pasáže píšeme jako poslední a proč?
  - Nebuďte puristé a začínejte od jednodušších věcí, jak radí Becker. Jednodušší věci jsou jistě dílčí výzkumné kapitoly a podkapitoly, ty totiž můžete použít i v případě, že budete měnit metodologii/strukturu práce/vymezení tématu
  - Pak přejdeme k psaní syntetizujících závěrů (shrnutí poznatků a otevření tématu směrem k dalším možnostem výzkumu).
  - Úvod píšeme nakonec a představíme v něm všechny podstatné poznatky a závěry, k nimž jsme dospěli. Nepíšeme detektivku, čtenáře absolventské práce nemusíte udržovat v napětí, jak všechno dopadne.

Makrostruktura

- **Úvod** – musí obsahovat téma, argumentaci, intervenci, organizaci a přínos
- **Konceptuální kapitola/y** (představení metodologického rámce a společenského/historického/ekonomického kontextu) >> pomáhá usadit konkrétní případ, jemuž se práce věnuje
  - Jedna z těchto dvou oblastí může být zapuštěná v úvodu
- **Výzkumné kapitoly** (ideálně 3)
- **Závěr** – shrnuje všechny hlavní poznatky, k nimž práce dospěla

“Babské“ rady stran makrostruktury...

- Pokud netušíte, jak k volně vymezenému tématu strukturně přistoupit, sepište si formou volného psaní všechno, co k dané oblasti zatím víte. Zjistíte totiž, že se Vám všechno víceméně přirozeně skládá do několika shluků.
- Becker nabízí i velmi praktický návod na vizuální/prostorové/taktilní rozložení textů, kdy si píšete jednotlivá témata/příklady na lístky a ty skládáte za sebe/pod sebe/vedle sebe. Nechte se vést spíš intuicí než vše až příliš důkladně promýšlet.

„Teror“ první věty/odstavce

- Jak vlastně začít?

- 1. Suše.**

„Tato magisterská práce pojednává o ... v období...“

Pro – tímto způsobem nic nezkazíte.

Proti – ale taky nic nevyhrajete. Jde o typ věty, který se hodí do prvního draftu, nicméně při psaní pracovních verzí a finálních úprav bychom měli přijít na lepší způsob.

- 2. Vysvětlovat.**

Pro – hodí se pro takové práce, kde nevolíte tradiční přístupy a struktury.

Proti – nedoporučuji tento způsob, protože vyžaduje značnou rétorickou obratnost.

- 3. Zlehka.**

Osobní/odlehčený/anekdotický, ale pořád koncentrovaný vstup do komplexního problému.

It has been 50 years since the release of the Czechoslovak film musical *Dáma na kolejích* (The Lady of the Lines, Ladislav Rychman, 1966). In 2016 the city of Prague together with the local public transport company organised a commemorative event in the heart of the capital. Jiřina Bohdalová, the iconic actress, who embodied the main part of Marie Kučerová, reenacted bits of her starring role. Dressed in a uniform of a tram conductor she sat behind the steering wheel of a retro looking vehicle, recalled her co-stars, and introduced the movie prior to the evening's open air screening. Although both the star and the streetcar are very important for the film, there was one crucial element missing. Costuming was central to Marie's story and heavily supported its message about female independence. The Czechoslovak socialist regime consistently promoted the idea of woman's liberation and gender equality, but mostly in the sphere of work. *The Lady of the Lines* departed from these earlier romanticised visions of a woman with a day job and instead promoted an image of a strong powerful heroine through her glamorous look. With newly-purchased designer garments Marie gains her long lost self-confidence, power, and sexual allure. While this Cinderella formula is a well-established cinematic convention, the context of socialist fashion, lifestyle, and female emancipation complicates this fairy tale scenario.

První odstavec

jako odlehčené, ale
koncentrované
představení problému / teze

BELIEVING IN FAIRIES

The author and the homosexual

A student once said of me to a colleague, 'Of course, Richard doesn't believe in authors – unless the author is a woman'. He or she might have added 'black' or 'lesbian/gay', but it was an acute remark. I'll happily teach *The Searchers* (John Ford) as a John Wayne movie about race, but as soon as it's *Dance, Girl, Dance* (Dorothy Arzner) or *Car Wash* (Michael Schultz) I'm wanting students to worry about whether you can tell they were directed by a woman and a black person, respectively, and how, and whether it matters. (Note already, however, the discrepancies: Ford is banished as Ford, but Arzner and Schultz come back emblematically as woman and black; then there's the unaddressed whiteness of Arzner, the maleness of Schultz, the white maleness of Ford, the sexualities of all three. . .) Equally most of my writing has been about images and representations, texts and readers, yet I have just finished a book on films made by lesbians and gay men (Dyer 1990), a book posited, that is, on the notion that it does make a difference who makes a film, who the authors are. In this essay I want to think through some of the implications of what that student observed, relating it to a further apparent paradox, a commitment to lesbians and gay men and an acceptance that being lesbian/gay is 'only' a social construction. I do this through an account of some of the problems and discoveries I had writing the book just mentioned.

První odstavec

jako odlehčené, ale

koncentrované

představení problému / teze

Jean Gabin

From working-class hero to godfather

Of all actors, he is the only one whose career is inseparable from a glorious period of our cinema. Remove Gabin's career and a whole chapter of French cinema disappears.

Georges Baume¹

When I first became interested in the cinema, in the 1970s, Jean Gabin represented everything I hated – the antithesis of the modern, 'intellectual' cinema of the time. I was baffled by the popularity of this ageing actor and of his films, which I despised. When I discovered the French cinema of the 1930s, and then of the 1940s and 1950s, I began to understand his extraordinary importance. I became a fan. If, like many people, I prefer *Le Jour se lève* and *Touchez pas au grisbi* to *Le Tatoué* and *L'Année sainte*, I eventually came to appreciate all Gabin's performances. Even though I have to concede that he starred in a few bad films – not a bad record for someone who made ninety-five – I would maintain that there are no bad Gabin performances.

První odstavec

jako odlehčené, ale
koncentrované

představení problému / teze

Úkol

- Přečtěte si čtvrtou kapitolu z Beckera – Editing by Ear
- Napište první odstavec Vaší magisterské práce a to tak, aby nabízel vstup do tématu, které řešíte, pomocí drobné události/anekdoty/osobního zážitku. Druhá polovina odstavce by pak měla naznačit, jak se tato příhoda vztahuje k širší tezi práce.
- Samozřejmě dodržujte pravidla úsporného, jasného a čtivého písemného stylu
- Vypracované podepsané úkoly vložte do vytvořené odevzdáárny do 23. 3. (23:59)